

PARTICULARITĂȚILE SPECIFICE DE CALCULARE A COSTULUI PRODUSELOR EDITORIAL-TIPOGRAFICE ȘI CONTABILITATEA COSTURILOR LEGATE DE FABRICAREA ACESTORA ÎN CONTEXTUL NOILOR REGLEMENTĂRI

Rita LUNGU,
Catedra Finanțe și Evidență Contabilă a
Universității de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul

One of the main problems of the accounting organization at publishing and printing houses is the determining of the cost of printed products. The purpose of this accounting is the opportune, complete and authentic determining of actual costs related to the publishing of printing-typographical products, the determining of the actual cost separately for each edition and completely for production.

The cost of printing and typographical products is one of the basic economic indicators that characterize the production and economic activity of publishing and printing house and it depends on the organization of the technological process, the quality of materials, manager's skill of a proper organization of the production process and many other factors. For a correct calculation of the production cost of the editorial-typographical products, it is necessary to take into account the particularities of the technological process of printing and publishing houses.

Desfășurarea activității editorial-tipografice reprezintă în sine un proces tehnologic complex, care se bazează pe o utilizare largă a proceselor chimice, mecanice, fizico-chimice, fotografice și altor procese. Particularitatea principală a fabricării produselor editoriale reprezintă procesul tehnologic cu mai multe etape. Fiecare etapă de fabricare a producției editoriale are o structură corespunzătoare de costuri, în dependență de nivelul mecanizării și automatizării proceselor de producție, a materialelor utilizate.¹

Deseori, cu o mulțime de probleme se ciocnesc editurile (redacțiile) și tipografiile, care se ocupă cu fabricarea publicațiilor periodice tipărite și, de asemenea, cu fabricarea cărților. În calitate de publicație periodică tipărită poate fi ziarul, revista, almanahul, buletinul, altă publicație, care are o denumire stabilă (constantă), un număr curent și care este publicată nu mai rar de o dată în an.

Fără îndoială, activitatea editorial-tipografică reprezintă un tip de producție specific, care presupune pregătirea și, de asemenea, fabricarea edițiilor tipărite de orice tip. Totuși, particularitățile ei practic nu și-au găsit reflectarea nici în actele normative, care reglementează contabilitatea, nici în normele legislației fiscale. Aceasta conduce la aceea, că fiecare entitate își rezolvă în felul său problemele apărute în rezultatul contabilității costurilor specifice sau altor surse suplimentare de venituri.

Deci, activitatea redacțiilor și editurilor are anumite particularități, pe care nu putem să nu le menționăm. În primul rând, fabricarea produselor tipărite se face după primirea comenzilor, cu colectarea cărora, de obicei, se ocupă organizațiile corespunzătoare (oficii poștale, agenții, ș.a.). Prin urmare, partea cea mai mare a produselor tipărite, editurile (redacțiile) o editează în baza comenzilor, adică prin abonare. În al doilea rând, cu difuzarea produselor tipărite se ocupă, în general, tot organizațiile specializate. Trebuie de menționat, că fabricarea edițiilor tipărite se efectuează în baza contractului încheiat cu autorul (succesorul de drept) în conformitate cu legislația în vigoare.

Un compartiment important în sistemul contabil, care servește drept fundament al sistemului informațional al entității reprezintă contabilitatea costurilor de producție. Așadar, una din problemele principale ale organizării contabilității la edituri și tipografii reprezintă determinarea costului produselor tipărite. Scopul acestei contabilități reprezintă determinarea

¹ Семенихин В.В. Издательско-полиграфическая деятельность, средства массовой информации: основное производство. // Бухгалтерский учет в издательстве и полиграфии, № 4 (124), 2009. Москва: Финансы и кредит, 2009, стр. 7.

oportună, completă și autentică a costurilor efective, legate de publicarea produselor editorial-tipografice, determinarea costului efectiv pe fiecare ediție aparține și a producției în întregime.

Costul producției editoriale (lucrărilor, serviciilor) este exprimarea în formă bănească a costurilor legate de fabricarea produselor editoriale (lucrărilor executate, serviciilor prestate).¹

Costul produselor editoriale și tipografice este unul din indicatorii economici de bază care caracterizează activitatea de producție și economică a editurii și tipografiei și depinde de organizarea procesului tehnologic, de calitatea materialelor, iscusința conducătorului de a organiza corect procesul de producție și mulți alți factori. Pentru a calcula corect costul de producție a produselor editorial-tipografice este necesar de a ține cont de particularitățile procesului tehnologic a editurilor și tipografiilor.

Deci, contabilitatea costurilor de producție și calculația costului edițiilor tipărite ocupă unul din locurile de bază în sistemul contabil al entităților editorial-tipografice. Informația despre costurile de producție trebuie să fie autentică și oportună, ceea ce este foarte important pentru luarea deciziilor manageriale, precum și pentru impozitare.

Contabilitatea costurilor de producție și calcularea costului produselor tipărite sînt strîns legate între ele: contabilitatea se ține în corespundere cu cerințele calculării produselor tipărite, iar calculația, la rîndul său, se întocmește în baza datelor contabilității.²

Pornind de la necesitatea stabilirii unor reguli (norme) generale privind contabilizarea costurilor de producție și calculația costului produselor fabricate/serviciilor prestate au fost elaborate Indicații metodice privind contabilitatea costurilor de producție și calcularea costului produselor și serviciilor aprobate prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 119 din 06.08.2013. Aceste indicații au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2014.

Obiectivul acestor indicații metodice constă în stabilirea modului de contabilizare a costurilor de producție și de calculație a costului produselor fabricate (serviciilor prestate).

Componența concretă a costurilor reflectă specificul costurilor acestor entități. Editurile își înfăptuiesc activitatea sa, în principal, în direcțiile următoare:

- fabricarea produselor editoriale pe diferite forme de purtători magnetici, inclusiv de hîrtie, ș.a.;

- executarea lucrărilor editoriale conform contractelor de antrepriză, inclusiv pregătirea originalelor machete, ș.a.;

- acordarea serviciilor editoriale conform contractelor de acordare a serviciilor cu titlu gratuit (redactarea, inclusiv cea științifică, de control, tehnică, corectura, ș.a.).³

Pentru calcularea costului produselor editoriale (lucrărilor, serviciilor) costurile se grupează pe următoarele articole:

- costuri privind onorariul de autor;

- costuri privind onorariul pentru lucrările artistice și grafice;

- costuri privind lucrările poligrafice;

- costuri de materiale (hîrtie pentru text, pentru copertă și supracopertă, pentru forțat, pentru pagini intercalate prin lipire, pentru etichete pe coperti, carton, materiale de copertare, materiale pentru acoperirea cu celofan a copertii ș.a.);

- costuri de redacție (prelucrarea și oformarea originalelor, crearea originalelor machete);

- costuri indirecte de producție ale editurii;

- pierderi din rebuturi (numai în postcalculații).

Toate costurile activității de producție se divizează în:

¹ Приказ Государственного комитета Республики Беларусь по печати № 314 от 29 сентября 1999 г. об утверждении Инструкции по планированию, учету и калькулированию себестоимости издательской продукции. Accesibil on-line pe <http://busel.org/texts/cat1xn/id5bwoeum.htm>.

² Гилула М.М. Учет затрат на выпуск издательской продукции. // Бухгалтерский учет в издательстве и полиграфии № 8 (116), 2008. Москва: Финансы и кредит, 2008, стр. 23.

³ Мерзликина Е.М., Никандрова Л. К. Отраслевые особенности калькулирования себестоимости издательской продукции и учет затрат на ее производство и продажу. // Бухгалтерский учет в издательстве и полиграфии, № 3 (147), 2011. Москва: Финансы и кредит, 2011, стр. 7.

- costuri directe, adică costurile legate nemijlocit de procesul de fabricare a produselor editorial-tipografice și care pot fi atribuite unui obiect de calculație în mod direct fără calcule suplimentare;

- costuri indirecte, adică costurile legate de gestiunea și deservirea subdiviziunilor de producție ale entității.¹

La **costurile directe** ale editurii se referă următoarele costuri: onorariul de autor și onorariul pictorilor și graficienilor pentru ediții; contribuțiile pentru asigurările sociale și asigurarea obligatorie de asistență medicală obligatorie calculate la aceste onorarii; costurile de hârtie, carton, materiale de copertare; costurile legate de lucrările poligrafice; serviciile tipografice cu caracter productiv; o parte din alte costuri de producție, pierderile din rebut. În afară de acestea, aici mai pot fi incluse o parte din costurile de redacție, inclusiv costul lucrărilor de fabricare a originalelor machete.

Originalul machetă este originalul editorial, fiecare pagină a căruia coincide cu pagina ediției ce urmează a fi tipărită.²

La **costurile indirecte de producție** pot fi atribuite costurile indirecte ale editurii, care nu pot fi atribuite direct unei ediții concrete (unei comenzi), precum și o parte din costurile de redacție și o parte din alte costuri de producție ș.a.

Costul hârtiei, cartonului, semifabricatelor cumpărate, pieselor de schimb, combustibilului, energiei și altor tipuri de materiale, care se țin la evidență în componența materialelor la contul 211 „Materiale”, se reflectă la costurile de materiale prin formula contabilă:

Debit contul 811 „Activități de bază”

Debit contul 812 „Activități auxiliare”

Debit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”, subcontul „Costuri de redacție”

Credit contul 211 „Materiale”, subcontul „Materii prime și materiale de bază”.

Hârtia, cartonul și materialele pentru copertare, care aparțin editurii și sînt transmise întreprinderii poligrafice, se reflectă la valoarea prevăzută în contract, prin formula contabilă internă:

Debit contul 211 „Materiale”, subcontul „Materiale transmise spre prelucrare”

Debit contul 211 „Materiale”, subcontul „Materii prime și materiale de bază”.

Costurile de hârtie, carton și materiale de copertare, care aparțin entității poligrafice se reflectă prin formula contabilă:

Debit contul 811 „Activități de bază”

Credit contul 521 „Datorii comerciale curente”.

Deșeurile recuperabile, apărute în procesul de producție, micșorează suma costurilor de materiale ale editurii, de aceea ele se evaluează la valoarea de întrebuințare posibilă prin întocmirea formulei contabile:

Debit contul 211 „Materiale”

Credit contul 811 „Activități de bază”.

Printre altele, la costurile de materiale se referă și purtătorii magnetici: dischetele, compact-discurile, casetele audio și video ș.a.³

Lucrările (serviciile) organizațiilor terțe, acordate editurii pentru desfășurarea activității editoriale se reflectă în contabilitate în momentul calculării datoriei în baza conturilor spre plată primite de la aceste organizații:

¹ Indicații metodice privind contabilitatea costurilor de producție și calculația costului produselor și serviciilor aprobate prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 118 din 06.08.2013. În: Monitorul Oficial al RM. nr. 233-237 din 22.10.2013. Chișinău: Universul, 2013.

² Scobioală V., Nastas V. Procese editoriale. Note de curs. Partea I-a. Chișinău, U.T.M., 2008, p.99. Accesibil on-line pe http://library.utm.md/lucrari/Tipografia/2008/11/Procese_editoriale_Note_curs_DS.pdf

³ Авдеев В.В. Калькулирование издательской продукции. // Бухгалтерский учет в издательстве и полиграфии № 2 (134), 2010. Москва: Финансы и кредит, 2010, стр. 37.

Debit contul 811 „Activități de bază”

Debit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”

Credit contul 521 „Datorii comerciale curente”.

La lucrările (serviciile), acordate de organizațiile terțe, pot fi atribuite serviciile comunale, serviciile de telecomunicații, lucrările de reparații, serviciile de pază, etc.

Achitarea serviciilor (lucrărilor) se reflectă în contabilitate în baza extraselor de cont bancar și a documentelor de plată anexate la acestea prin întocmirea formulei contabile:

Debit 521 „Datorii comerciale curente”

Credit 242 „Conturi curente în monedă națională”.

Onorariile autorilor operelor, traducătorilor, autorilor altor opere derivate, autorilor și pictorilor edițiilor neperiodice se calculează pentru lucrările executate conform contractelor editoriale, în baza plăților efectuate de redacții. Contractul editorial reglementează relațiile prevăzute de Codul civil al RM. Calcularea onorariului de autor se reflectă cu ajutorul formulei contabile:

Debit contul 811 „Activități de bază”

Credit contul 544 „Alte datorii curente”, subcontul „Decontări cu autorii și pictorii”.

Dacă editura planifică să reediteze o operă sau să o producă cu ajutorul diferitor fabrici, atunci e posibilă recalcularea onorariului de autor prin formula contabilă reflectată mai sus.

Calcularea avansului pentru onorariul de autor în evidența contabilă nu se prevede. Calcularea datoriei editurii față de lucrători privind retribuirea muncii se reflectă prin formula contabilă:

Debit contul 811 „Activități de bază”

Credit contul 531 „Datorii față de personal privind retribuirea muncii”.

Calcularea contribuțiilor pentru asigurările sociale și asigurarea obligatorie de asistență medicală calculate la salariile personalului se reflectă la costurile de producție prin formula contabilă:

Debit contul 811 „Activități de bază”

Credit contul 533 „Datorii privind asigurările sociale și medicale”.

Ca bază fiscală pentru calcularea contribuțiilor de asigurări sociale și asistență medicală obligatorie servesc:

- sumele salariilor calculate, reflectate în debitul conturilor 811, 812, 821;

- sumele onorariilor de autor, reflectate în debitul contului 811.

Costurile privind executarea poligrafică, care se perfectează cu ajutorul Procesului verbal de stabilire a prețurilor contractuale, conturilor spre plată și facturilor de predare a tirajului se reflectă prin formula contabilă:

Debit contul 811 „Activități de bază”

Credit contul 521 „Datorii comerciale curente”.

Suma amortizării calculate mijloacelor fixe indiferent de metoda de calcul aleasă se reflectă prin formula contabilă:

Debit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”

Credit contul 124 „Amortizarea mijloacelor fixe”.

Suma amortizării calculate imobilizărilor necorporale indiferent de metoda de calcul aleasă se reflectă prin formula contabilă:

Debit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”

Credit contul 113 „Amortizarea imobilizărilor necorporale”.

În contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii” trebuie să reflectăm includerea amortizării dreptului de autor pe o ediție concretă. Partea cea mai mare a costurilor se reflectă în debitul conturilor 811 și 821 și în creditul conturilor de plăți cu diferiți contragenți în acea perioadă, la care ele se referă, indiferent de perioada efectivă de achitare, adică utilizând metoda calculării.

La edituri, redacțiile reprezintă subdiviziune de bază, care este specializată în editarea cărților, revistelor și altor produse tipărite. De aceea, o parte din costurile de redacție (prelucrarea

și oformarea originalelor, pregătirea originalelor machete se țin la evidență în contul 811 „Activități de bază”, pentru care editura deschide un subcont „Costuri de redacție”. Secția de pregătire a originalelor machete prezintă serviciului contabilitate lista originalelor cu indicarea volumului pe fiecare ediție (comandă) în coli editoriale sau coli de tipar culese în luna curentă. Fabricarea originalelor machete pentru organizațiile terțe se consideră ca prestarea serviciilor, valoarea cărora trebuie să fie reflectată în evidența contabilă ca venituri din prestarea serviciilor editoriale:

Debit contul 221 „Creanțe comerciale”

Credit contul 611 „Venituri din vânzări”, subcontul 6111 „Venituri din vânzarea produselor”

Credit contul 534 „Datorii față de buget”.

Dacă în structura editurii se află o secție separată – secția de pregătire a originalelor machete (centru de computere), atunci costurile de întreținere a acestora se reflectă în debitul contului 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”, iar apoi acestea se repartizează pe acele ediții, care au fost primite de secție în luna dată, proporțional volumului în coli editoriale. Costurile privind recenzarea originalelor, care nu au fost primite spre editare, sînt incluse în costurile de redacție. Costurile de redacție se repartizează între ediții proporțional volumului lor în coli editoriale sau pe ediții concrete.

După cum s-a menționat, ca bază de repartizare a costurilor indirecte de producție a editurii poate servi volumul și tirajul ediției, volumul vânzărilor de produse tipărite, și, de asemenea, salariul muncitorilor. Însă, ultimii 2 indicatori nu sînt stabili, de aceea nu se recomandă să îi utilizăm în calitate de bază de repartizare a costurilor indirecte de producție ale editurii, așa cum aceasta poate duce la denaturarea costului ediției. De aceea, de obicei, repartizarea costurilor indirecte de producție pe ediții aparte se efectuează proporțional volumului lor și tirajului ediției.¹

De asemenea, în afară de colile editoriale, în calitate de bază de repartizare a costurilor indirecte de producție ale editurii mai pot servi suma costurilor directe, costurile de redacție ș.a. la latitudinea editurii.

Baza de repartizare a costurilor indirecte de producție aleasă trebuie să fie indicată în politica de contabilitate a editurii. La sfîrșitul perioadei de gestiune, indiferent de metoda utilizată de repartizare a costurilor indirecte de producție, aceste costuri se repartizează în costul produselor fabricate prin următoarea formulă contabilă:

Debit contul 811 „Activități de bază”

Credit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”.

Totodată, costurile indirecte de producție constante se repartizează pe ediții proporțional volumului lor în coli editoriale. Dacă în politica de contabilitate este prevăzut că suma rămasă a costurilor indirecte de producție constante, care n-a fost inclusă în costul de producție, să se treacă la cheltuielile perioadei, atunci se va întocmi formula contabilă:

Debit contul 714 „Alte cheltuieli ale activității operaționale”

Credit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”.

Evidența pierderilor din rebuturi se ține cu ajutorul contului 714 „Alte cheltuieli din activitatea operațională”. La aceste pierderi se referă, în special, costul fabricării eratelor (greșelilor de tipar), foile rupte, culegerea repetată, ș.a.² Rebuturile se înregistrează cu ajutorul *Procesului verbal privind rebutul*, care se anexează la cont și care se aprobă de directorul editurii.

Reflectarea rebuturilor depistate în secțiile de bază și/sau auxiliare se reflectă prin formula contabilă:

¹ Семенихин В.В. Издательско-полиграфическая деятельность, средства массовой информации: основное производство. // Бухгалтерский учет в издательстве и полиграфии, № 4 (124), 2009. Москва: Финансы и кредит, 2009, стр. 10-11.

² Мерзликина Е.М., Никандрова Л. К. Отраслевые особенности калькулирования себестоимости издательской продукции и учет затрат на ее производство и продажу. // Бухгалтерский учет в издательстве и полиграфии, № 3 (147), 2011. Москва: Финансы и кредит, 2011, стр. 9.

Debit contul 714 „Alte cheltuieli din activitatea operațională”

Credit contul 811 „Activități de bază”

Credit contul 812 „Activități auxiliare”.

În procesul verbal, în afară de descrierea esenței și cauzei apariției rebutului, se mai indică de către cine a fost comis rebutul, de către cine va fi recuperat și ce sume pot fi recuperate de la persoanele vinovate. În afară de aceasta, în debitul acestui cont, de asemenea, se reflectă cheltuielile de remediere a rebutului:

Debit contul 714 „Alte cheltuieli din activitatea operațională”

Credit contul 211 „Materiale”

Credit contul 811 „Activități de bază”

Credit contul 812 „Activități auxiliare”

Credit contul 531 „Datorii față de personal privind retribuirea muncii”

Credit contul 533 „Datorii privind asigurările sociale și medicale”

Credit contul 541 „Datorii preliminate”

Credit contul 521 „Datorii comerciale curente”.

O parte din cheltuielile, reflectate în contul 714 „Alte cheltuieli din activitatea operațională” poate fi recuperată *în perioada în care s-au depistat rebuturile* din contul persoanelor responsabile de apariția rebuturilor și anume din contul furnizorilor de hârtie necalitativă și altor materiale, către care se înaintează pretenții, sau din contul lucrătorilor editurii. Aceste operații se reflectă cu ajutorul următoarelor formule contabile:

Debit contul 226 „Creanțe ale personalului” – la suma totală a recuperărilor, inclusiv TVA;

Credit contul 612 „Alte venituri din activitatea operațională” – la valoarea de piață a produselor rebutate;

Credit contul 534 „Datorii față de buget” – la suma TVA aferentă.

Să examinăm un exemplu de repartizare a costurilor de redacție:

Exemplu: În perioada de gestiune redacția a publicat 3 ediții cu următorul volum:

- 1) Revista „Noutăți contabile”- 4 coli editoriale (c.e.);
- 2) Revista „Contabilitatea în ramuri” – 8 coli editoriale (c.e.);
- 3) Revista „Impozite și drept” – 10 coli editoriale (c.e.).

Costurile de redacție pentru luna curentă au alcătuit (cifre convenționale):

- salariul redactorilor și paginatorilor, ocupați cu editarea revistei „Noutăți contabile” și revistei „Impozite și drept” – 8 000 lei;

- contribuțiile pentru asigurările sociale și asigurarea obligatorie de asistență medicală aferente salariului redactorilor și paginatorilor ocupați cu editarea revistei „Noutăți contabile” și revistei „Impozite și drept” – 2 160 lei;

- salariul redactorilor și paginatorilor, ocupați cu editarea revistei „Contabilitatea în ramuri” – 4 000 lei;

- contribuțiile pentru asigurările sociale și asigurarea obligatorie de asistență medicală aferente salariului redactorilor și paginatorilor ocupați cu editarea revistei „Contabilitatea în ramuri” – 1 080 lei;

- materialele pentru redactare și paginare a tuturor manuscriselor fără repartizarea pe obiecte de evidență – 3 200 lei.

Conform politicii de contabilitate a entității este prevăzut, că repartizarea costurilor indirecte de producție se efectuează proporțional numărului de coli editoriale.

În contabilitate costurile de producție efectuate se reflectă prin formulele contabile

1) Debit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”, subcontul „Costuri de redacție” Credit contul 531 „Datorii față de personal privind retribuirea muncii” 12000 lei (8000 + 4 000) – la suma salariului calculat redactorilor și paginatorilor.

2) Debit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”, subcontul „Costuri de redacție” Credit contul 533 „Datorii privind asigurările sociale și medicale” 3 240 lei (2 160 + 1 080) – la suma contribuțiilor pentru asigurările sociale și asigurarea obligatorie de asistență medicală calculate la salariile redactorilor și paginatorilor.

3) *Debit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”, subcontul „Costuri de redacție” Credit contul 211 „Materiale” 3 200 lei* – la suma materialelor utilizate pentru redactarea și paginarea tuturor manuscriselor.

4) *Debit contul 811 „Activități de bază” Credit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”, subcontul „Costuri de redacție” 3484,67 lei* - la suma costurilor de redacție repartizate în costul revistei „Noutăți contabile” $((8\ 000\ lei + 2\ 160\ lei) \times 4\ c.e.) / (4\ c.e. + 10\ c.e.) + (3200\ lei \times 4\ c.e.) / (4\ c.e. + 8\ c.e. + 10\ c.e.)$

5) *Debit contul 811 „Activități de bază” Credit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”, subcontul „Costuri de redacție” 8711,69 lei* - la suma costurilor de redacție repartizate în costul revistei „Impozite și drept” $((8\ 000\ lei + 2\ 160\ lei) \times 10\ c.e.) / (4\ c.e. + 10\ c.e.) + (3200\ lei \times 10\ c.e.) / (4\ c.e. + 8\ c.e. + 10\ c.e.)$

6) *Debit contul 811 „Activități de bază” Credit contul 821 „Costuri indirecte de producție ale editurii”, subcontul „Costuri de redacție” 6243,64 lei* - la suma costurilor de redacție repartizate în costul revistei „Contabilitatea în ramuri” $(4\ 000\ lei + 1080\ lei) + (3200\ lei \times 8\ c.e.) / (4\ c.e. + 8\ c.e. + 10\ c.e.)$

În prezent se observă tendințe determinate de dezvoltare a sectorului tipografic. Se perfecționează organizarea procesului tehnologic, permanent se înnoiesc mijloacele fixe ale întreprinderilor poligrafice, se aplică tehnologii noi de executare a lucrărilor poligrafice ș.a.m.d., adică activitatea întreprinderilor poligrafice depinde, în mare măsură, de influența progresului tehnico-științific.

Totuși, calcularea costului de producție rămîne a fi un indicator generalizator important, care reprezintă în sine rezultatul activității de producție a întreprinderii poligrafice. Contabilitatea costurilor și calcularea costului produselor (lucrărilor, serviciilor) ocupă un loc dominant în sistemul contabil general.

Trebuie să menționăm, că clasificarea costurilor în directe și indirecte este semnificativă din punct de vedere al alegerii metodei de gestionare a acestor costuri. În ceea ce privește costurile directe, practic nu există vreo problemă complexă a alegerii metodei de gestionare.¹

De asemenea, trebuie să remarcăm, că entitățile din sectorul poligrafic concurează în ce privește mărimea anume a costurilor indirecte de producție, deoarece costurile directe sînt practic aceleași pentru toate entitățile sectorului dat. Pentru entitățile din sectorul poligrafic costurile indirecte de producție ating pînă la 200-300% în structura costurilor.²

Deci, putem face concluzia: anume costurile indirecte de producție necesită o atenție deosebită pentru analiza și elaborarea deciziilor manageriale. Calcule suplimentare necesită numai acea parte a costurilor, care rămîne după deducerea costurilor directe.³

Astfel, necesitatea utilizării metodelor evolute de evidență a costurilor indirecte de producție este provocată de faptul că aplicarea metodelor tradiționale nu permite realizarea sarcinilor contabilității manageriale. Metodele simplificate de repartizare a costurilor indirecte de producție în baza salariului tot mai redus al muncitorilor de bază nu pot fi justificate, mai ales acum cînd costurile de prelucrare a informației nu mai prezintă o piedică pentru implementarea unor sisteme mai evolute de evidență a costurilor.

Mai mult decît atît, concurența globală intensivă a făcut greșeli în deciziile luate incorect din cauza insuficienței de informații mai probabile și mai costisitoare. Pe parcursul acestor ani a crescut costul alternativ al sistemului informațional nu prea bun și s-au redus costurile de implementare a unor sisteme evolute de contabilitate a costurilor și, de asemenea, a crescut cererea la datele mai exacte privind costul de producție. Toate acestea devin ca fundal, pentru apariția unor instrumente mai efective și evolute de calculare și gestiune a costurilor.⁴

¹ Габдуллин, Р. Формирование информации о себестоимости продукции полиграфических предприятий. // Управленческий учет № 3, 2009. Москва: Финпресс, 2009, стр. 28.

² Ibidem, стр. 29.

³ Ibidem, стр. 28.

⁴ Габдуллин, Р. Формирование информации о себестоимости продукции полиграфических предприятий. // Управленческий учет № 3, 2009. Москва: Финпресс, 2009, стр. 32.

În cazul calculării costului produselor editoriale apar un șir de probleme, rezolvarea cărora influențează semnificativ nu numai asupra problemelor metodice de calcul și contabilitate a costurilor, dar și asupra determinării căilor de optimizare și reducere a lor.

Trăsăturile specifice ale activității editoriale se manifestă în organizarea structurii producției și a procesului tehnologic, în caracterul muncii redactorilor și editorilor, în relații de reciprocitate a editurii cu autorii, cu entitățile poligrafice, cu furnizorii de hârtie, carton și materiale de copertare, cu librăriile.

Totuși, soluționînd ce metodă de evidență și calculare a costului trebuie aplicată, e necesar de ținut minte, că nu există variante universale. Există o mulțime de metode de calculare a costului, dar, în principiu, ele pot fi divizate în 2 grupe: metode de evidență în baza costurilor totale și în baza costurilor parțiale. Dezvoltarea contabilității de producție naționale, apropierea ei de standardele internaționale presupune studierea și analiza experienței organizării contabilității costurilor în țările cu economie dezvoltată de piață.

Referințe:

1. Indicații metodice privind contabilitatea costurilor de producție și calculația costului produselor și serviciilor aprobate prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 118 din 06.08.2013. În: Monitorul Oficial al RM nr. 233-237 din 22.10.2013. Chișinău: Universul, 2013.
2. Planul general de conturi contabile. Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 119 din 06.08.2013 privind aprobarea Planului general de conturi contabile. În: Monitorul Oficial nr. 233-237/1534 din 22.10.2013.
3. Scobioală V., Nastas V. Procese editoriale. Note de curs. Partea I-a. Chișinău: U.T.M., 2008, 125 p. Accesibil on-line pe http://library.utm.md/lucrari/Tipografia/2008/11/Procese_editoriale_Note_curs_DS.pdf
4. Приказ Государственного комитета Республики Беларусь по печати № 314 от 29 сентября 1999 г. Об утверждении Инструкции по планированию, учету и калькулированию себестоимости издательской продукции. Accesibil on-line pe <http://busel.org/texts/cat1xn/id5bwoeum.htm>.
5. Авдеев В.В. Калькулирование издательской продукции. // Бухгалтерский учет в издательстве и полиграфии № 2 (134), 2010. Москва: Финансы и кредит, 2010, стр. 36-39.
6. Габдуллин, Р. Формирование информации о себестоимости продукции полиграфических предприятий. // Управленческий учет. № 3, 2009. Москва: Финпресс, 2009, стр. 26-32.
7. Гилула М.М. Учет затрат на выпуск издательской продукции. // Бухгалтерский учет в издательстве и полиграфии № 8 (116), 2008. Москва: Финансы и кредит, 2008, стр. 23-27.
8. Мерзликина Е.М., Никандрова Л. К. Отраслевые особенности калькулирования себестоимости издательской продукции и учет затрат на ее производство и продажу. // Бухгалтерский учет в издательстве и полиграфии, № 3 (147), 2011. Москва: Финансы и кредит, 2011, стр. 7-10.
9. Семенихин В.В. Издательско-полиграфическая деятельность, средства массовой информации: основное производство. // Бухгалтерский учет в издательстве и полиграфии, № 4 (124), 2009. Москва: Финансы и кредит, 2009, стр. 7-11.